

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/113/2020
Identifikačné číslo spisu: 5019200200
Dátum vydania rozhodnutia: 26. januára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Martinčeková
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:5019200200.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky právnej veci žalobcu: N. W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K.. XXXX/XX, I., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Račianska č. 71, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže č. GR ZVJS-d-12379/14-2019 zo dňa 7.2.2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 29Sa/42/2019-83 zo dňa 28.9.2020, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu z a m i e t a .

Žalovanému náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením sp.zn. 29Sa/42/2019 - 83 zo dňa 28. septembra 2020 postupom podľa § 59 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže zo 7. februára 2019 č. GR ZVJS-d-12379/14-2019, ktorým postupom podľa § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v spojení s § 30 ods. 1 písm. i) Správneho poriadku, správne konanie na základe žiadosti žalobcu zo 07. januára 2019 o priznanie starobného dôchodku bolo zastavené, nakoľko v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa nezmenil. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania v zmysle § 170 písm. a) SSP.2. Krajský súd v uvedenej právnej veci už raz rozhodol uznesením č.k. 29Sa/11/2019-49 zo dňa 12.6.2019, keď postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP predmetnú žalobu žalobcu odmietol ako neprípustnú pre neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky spočívajúci v predmete nepodliehajúcim súdnemu prieskumu, keď v danom prípade žalobca aj po výzve krajského súdu na odstránenie vady žaloby zotrval na označení napadnutého rozhodnutia, ktorým je prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu a nie rozhodnutie vydané a právoplatné po podaní odvolania. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 7Sžsk/84/2019 zo dňa 25. septembra 2019 uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie dôvodiac, že je zrejmé, že žalobca

prvostupňové správne rozhodnutie napadol odvolaním, o ktorom rozhodol odvolací správny orgán. Za takto preukázaného stavu mal krajský súd zvoliť jednoduchší a priamejší prístup vo vzťahu k žalobcovi v procese odstraňovania väd žaloby, prípadne žalobcu predvolať na informatívny výsluch a vhodným spôsobom ho poučiť a usmerniť tak, aby mu nevznikla ujma na jeho právach, prípadne právom chránených záujmoch. Vo vzťahu k označeniu žalovaného uviedol, že žalovaným orgánom malo byť Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

2. V odôvodnení napadnutého uznesenia zo dňa 28.9.2020 krajský súd uviedol, že v zmysle právneho názoru NS SR vyslovenom v zrušujúcom uznesení predvolal žalobcu na informatívny výsluch dňa 19. decembra 2019, kde bol poučený o tej skutočnosti, že ak proti prvostupňovému rozhodnutiu podal opravný prostriedok, o ktorom rozhodol odvolací orgán, krajský súd môže preskúmať rozhodnutie odvolacieho orgánu. Žalobca na informatívnom výsluchu opravil označenie žalovaného na Ministerstvo spravodlivosti SR, avšak zotrval na preskúmaní zákonnosti prvostupňového rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 7.2.2019 tak, ako to uviedol v žalobe a v podaní zo dňa 10.6.2019. Žalobca doručil písomné vyjadrenie, z ktorého vyplýva, že za žalovaného vo veci preskúmania zákonnosti GR ZVJS zo dňa 06. septembra 2018 označuje Ministerstvo spravodlivosti SR a podanou žalobou sa domáha súdneho preskúmania zákonnosti rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 7.2.2019 a zároveň požiadal v zmysle § 27 SSP preskúmať aj zákonnosť rozhodnutia GR ZVJS č. GR ZVJS-12379/33-13 zo dňa 05. apríla 2013 predložil tiež druhostupňové rozhodnutie ministra spravodlivosti SR č. 38532/2019-42 zo dňa 24.4.2019.

3. Krajský súd aj napriek uvedenému, keď žalobca po informatívnom výsluchu žiadal zrušenie prvostupňového rozhodnutia, pokračoval v konaní ďalej a nepožadoval od žalobcu formálnu opravu svojho podania tak, aby zodpovedalo dikcii zákona. Preto sám modifikoval predmet súdneho prieskumu z prvostupňového rozhodnutia na druhostupňové rozhodnutie a vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k tomuto rozhodnutiu. V replike žalobca uviedol, že sa správnou žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 7.2.2019, teda nie rozhodnutia odvolacieho orgánu v danej veci zo dňa 24.4.2019. Uvedené zopakoval aj na nariadenom pojednávaní dňa 28.8.2020, kde dôrazne odmietol neformálny procesný postup súdu a výslovne zotrval na súdnom prieskume rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa.

4. Vzhľadom na takto vyjadrenú vôľu žalobcu ohľadom predmetu súdneho prieskumu krajský súd nemal žiadne pochybnosti, že neakceptoval neformálny prístup krajského súdu k náležitostiam žaloby, konkrétne pri označení napadnutého rozhodnutia, že nekoná v zjavnom omyle a žiada skutočne preskúmať len prvostupňové správne rozhodnutie. Krajský súd preto vychádzal z takto jasne prejavenej vôle žalobcu. Po tomto vyjadrení žalobcu však nastal logický rozpor medzi označením žalovaného, za ktorého na informatívnom výsluchu žalobca označil Ministerstvo spravodlivosti SR a označením preskúmaného rozhodnutia, ktoré vydalo Generálne riaditeľstvo ZVJS. 6. Na základe uvedeného bol žalobca v záujme splnenia poučovacej povinnosti na pojednávaní dňa 28.8.2020 vyzvaný na odstránenie vady žaloby, ktorá bráni jej vecnému vybaveniu, spočívajúcej v rozpore medzi označením žalovaného a označením preskúmaného rozhodnutia s tým, že bol poučený, že pokiaľ v stanovenej lehote neodstráni vytýkaný rozpor krajský súd žalobu podľa § 59 ods. 3 SSP odmietne. Na pojednávaní bolo žalobcovi výslovne vysvetlené, že označenie rozhodnutia, ktoré žiada žalobca preskúmať, musí korešpondovať s označením žalovaného, t.j. ako predmet súdneho prieskumu môže byť označené len také rozhodnutie, ktoré bolo vydané označeným žalovaným. Po tomto poučení súdu žalobca dôrazne zotrval na svojom stanovisku, aby správny súd preskúmal rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa. Krajský súd poukázal na to, že v danom prípade sa žalobca od počiatku domáhal preskúmania rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 7.2.2019, avšak vzhľadom na to, že sám žalobca v žalobe uviedol, že proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie, o ktorom rozhodol minister spravodlivosti SR rozhodnutím zo dňa 24.4.2020, bolo zrejmé, že v inštančnom postupe bolo vydané aj odvolacie rozhodnutie. Predpokladom postupu správneho súdu je, aby predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie alebo opatrenie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa k nim pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť. Krajský súd teda pristúpil k odstráneniu tejto vady správnej žaloby, keď s poukazom na to, že žalobcom je fyzická osoba v konaní o sociálnych veciach, poskytol mu viacnásobné a vyčerpávajúce poučenie o jeho procesných právach, vrátane toho,

ktoré rozhodnutie má byť predmetom súdneho prieskumu a toho, ktorý subjekt má byť žalovaným, jednak na informatívnom výsluchu na správnom súde a následne na pojednávaní, reflektujúc na právny názor NS SR uvedený v uznesení sp. zn. 7Sžsk/84/2019 zo dňa 25. septembra 2019.

5. Pokiaľ žalobca ako žalovaného označil Ministerstvo spravodlivosti SR a súčasne jednoznačne zotrval na tom, že napadnuté rozhodnutie vydalo GR ZVJS a neakceptoval procesný postup krajského súdu, ktorý neformálne pokračoval v konaní ďalej a nepožadoval od žalobcu formálnu opravu žaloby, potom krajský súd konštatoval, že nie je možné ďalej pokračovať v konaní, pretože existuje logický rozpor medzi označením žalovaného a označením napadnutého rozhodnutia, keď označenie žalovaného musí korešpondovať s označením napadnutého rozhodnutia. Uvedené náležitosti žaloby musia byť v súlade, aby bolo možné ďalej konať o prípadných vadách rozhodnutia, za ktoré by zodpovedal označený žalovaný. Nebolo by možné napríklad doručiť žalobu na vyjadrenie, pretože žaloba sa na vyjadrenie doručuje žalovanému, ktorý sa vyjadruje k namietaným vadám, ktoré mali byť spôsobené ním ako orgánom, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. Pokiaľ však žalovaný vôbec napadnuté rozhodnutie nevydal, v konaní nie je možné pokračovať.

6. Krajský súd na základe uvedeného konštatoval, že žaloba nemôže byť meritórne prejednaná. V danom prípade je vadou žaloby jej nezrozumiteľnosť, lebo žalobca si odporoval v tom, že na jednej strane ako žalovaného uviedol Ministerstvo spravodlivosti SR, ale na strane druhej ako napadnuté rozhodnutie označil rozhodnutie GR ZVJS. Tento rozpor je právne významný preto, že postihuje základné náležitosti správnej žaloby, a to označenie žalovaného a označenie napadnutého rozhodnutia (§ 202 ods. 1 písm. b) a c) SSP), ktoré sú vo vzájomnom rozpore. Pre uvedený nedostatok v konaní nebolo možné pokračovať. Keďže tento nedostatok nebol napriek výzvam správneho súdu opravený do momentu vydania tohto uznesenia, krajský súd podľa § 59 ods. 3 SSP žalobu odmietol.

7. Krajský súd nemohol vykonať ďalšie procesné úkony ako tie, ktoré vykonal, aby žalobca odstránil vady žaloby a ako napadnuté rozhodnutie uviedol druhostupňové rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti SR. Žalobca bol riadne poučený podľa § 26 ods. 2 SSP o práve zvoliť si advokáta, resp. možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci, a to napriek tomu, že samotný žalobca má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, čo je samo o sebe zárukou zabezpečenia jeho kvalifikovaného procesného postavenia ako účastníka konania. 11. Pokiaľ žalobca odmietol neformálne nazeranie súdu na náležitosti správnej žaloby ohľadom označenia napadnutého rozhodnutia a trval na označení takého napadnutého rozhodnutia, ktoré nevydal žalovaný, bolo možné uzavrieť, že na základe takejto žaloby nie je možné meritórne vec prejednať.

8. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť dôvodiac nezákonnosťou odmietnutia žaloby. Poukázal na to, že podanou žalobou sa v zmysle § 177 SSP domáhal ochrany práva na starobný dôchodok, ktoré bolo porušené rozhodnutím GR ZVJS SR č. GR ZVJS-d-12379/14-2019 zo dňa 7.2.2019, pričom v danom prípade neboli rešpektované ustanovenia zák. č. 162/2015 Z. z. Žalobca konštatoval neodobnosť a klientelizmus konajúcej sudkyne, ktorá vydala napadnuté uznesenie. Rovnako konštatoval klientelizmus senátu Najvyššieho súdu SR, ktorý už rozhodoval v inej jeho právnej veci. K právnej stránke uviedol, že podľa žiadneho ustanovenia SSP nie je možné súdom preskúmať odvolacie rozhodnutie. Odvolací orgán konal v súlade so zákonom, keď prvostupňové rozhodnutie potvrdil, ako mu to umožňuje § 59 Správneho poriadku. Aj z poučenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že toto je preskúmateľné súdom. Namietal, že za predmet pojednávania správny súd nesprávne označil odvolacie rozhodnutie, pričom napadnutým uznesením bola zrušená jeho žaloba, ktorou žiadal prieskum prvostupňového rozhodnutia. Tým, že na predvolaní na pojednávanie aj v napadnutom rozhodnutí súd označil prvostupňové rozhodnutie, dokázal, že ho žalobca správne označil. Žiadal zrušiť napadnuté uznesenie alebo zrušiť prvostupňové rozhodnutie GR ZVJS zo dňa 7.2.2019.

9. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu nevyjadril.

10. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v súlade s § 455 SSP bez pojednávania a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu nie je dôvodná.

11. Podľa § 5 ods. 5 SSP konanie pred správnym súdom možno začať len na základe návrhu.

12. Podľa § 59 ods. 1 SSP, ak ide o podanie vo veci samej, z ktorého nie je zrejmé, čoho sa týka a čo sa ním sleduje, alebo ide o podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, správny súd uznesením vyzve toho, kto podanie urobil, aby podanie doplnil alebo opravil v lehote podľa § 58 ods. 2.

13. Podľa § 59 ods. 2 SSP v uznesení podľa odseku 1 správny súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné a ako ho doplniť alebo opraviť, a poučí o možnosti podanie odmietnuť.

14. Podľa § 59 ods. 3 SSP, ak sa v lehote určenej správnym súdom podanie nedoplní alebo neopraví, správny súd podanie odmietne uznesením; to neplatí, ak pre uvedený nedostatok možno v konaní pokračovať.

15. Podľa § 60 SSP, správny súd predvolá na výsluch toho, kto podanie urobil, ak má za to, že tým možno dosiahnuť odstránenie väd podania. Pri výsluchu správny súd uvedie, v čom je podanie neúplné alebo nezrozumiteľné, a poučí, ako podanie opraviť alebo doplniť.

16. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

17. Podľa § 202 ods. 1 SSP v správnej žalobe sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie druhu žaloby, b) označenie žalovaného, c) označenie konania alebo veci, v ktorej sa žalobca domáha nápravy, d) deň vydania rozhodnutia a deň jeho doručenia alebo iného oznámenia žalobcovi, e) opísanie rozhodujúcich skutočností, f) označenie dôkazov, ak sa žalobca dovoľáva, g) žalobný návrh.

18. Z podkladov súdneho spisu vyplývajú chronologicky nasledujúce skutočnosti:

- podaním z 30.4.2019 sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu GR ZVJS zo 7.2.2019 č. GR ZVJS-d-12379/14-2019, fotokópiu ktorého zároveň k predmetnej žalobe doložil vo forme prílohy,

- rovnako doložil aj druhostupňové správne rozhodnutie zo 24.4.2019 č. 38532/2019-42, ktorým bolo odvolanie žalobcu zamietnuté a prvostupňové rozhodnutie potvrdené, pričom žalovaný správny orgán v podanej žalobe neoznačil,

- krajský súd uznesením z 3.6.2019 č. k. 29Sa/11/2019-18, vyzval žalobcu na odstránenie väd žaloby, a to, aby uviedol označenie žalovaného, označenie konania, alebo veci, v ktorej sa domáha nápravy, deň vydania rozhodnutia a deň jeho doručenia alebo iného oznámenia žalobcovi a zároveň ho krajský súd poučil o následku neodstránenia väd žaloby vo vyššie naznačenom smere spočívajúcom v odmietnutí podania postupom podľa § 59 ods. 3 SSP,

- žalobca podaním z 10.6.2019 postupujúc podľa usmernenia vyplývajúceho z predmetného uznesenia, žalobu doplnil o označenie žalovaného správneho orgánu, t.j. ministra spravodlivosti, avšak za napadnuté rozhodnutie označil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zo 7.2.2018 č. GR ZVJS-d-12379/14-2019,

- krajský súd následne uznesením zo 12.6.2019 č. k. 29Sa/11/2019-49 postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) v spojení s § 7 písm. a) SSP žalobu ako neprípustnú odmietol, keď mal preukázané, že žalobca i napriek výzve na odstránenie väd žaloby zotrval na označení napadnutého rozhodnutia, ktorým je prvostupňové rozhodnutie a s tým, že v predmetnej veci bolo potrebné skúmať aj skutočnú vôľu žalobcu v otázke predmetu súdneho prieskumu,

- najvyšší súd Slovenskej republiky na základe kasačnej sťažnosti žalobcu uznesením sp. zn. 7Sžsk/84/2019 zo dňa 25. septembra 2019 uznesenie krajského súdu č.k. 29Sa/11/2019-49 zo dňa 12.6.2019 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie dôvodiac, že krajský súd mal zvoliť jednoduchší a priamejší prístup vo vzťahu k žalobcovi v procese odstraňovania väd žaloby, prípadne žalobcu

predvolať na informatívny výsluch a vhodným spôsobom ho poučiť a usmerniť tak, aby mu nevznikla ujma na jeho právach,

- žalobca sa dňa 19. decembra 2019 zúčastnil informatívneho výsluchu na krajskom súde, na ktorom na otázky súdu označil za žalovaného Ministerstvo spravodlivosti SR a zotrval na predmete prieskumu rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 7.2.2019,

- žalobca v podaní doručenom krajskému súdu pri informatívnom výsluchu uviedol, že trvá na svojej žalobe, že žiada zrušenie rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 7.2.2019,

- žalovaný doručil krajskému súdu vyjadrenie k žalobe žalobcu zo dňa 30.4.2019, na základe výzvy krajského súdu, v ktorej krajský súd označil ako predmet prieskumu rozhodnutie MS SR č. 38532/2019-42 zo dňa 24.4.2019, a takto ho označil aj žalovaný,

- v podaniach zo dňa 14.4.2020 a 7.8.2020 žalobca opätovne poukázal na to, že sa podanou žalobou domáha preskúmania rozhodnutia GR ZVJS zo dňa 7.2.2019 a nie rozhodnutia ministra spravodlivosti zo dňa 24.4.2019,

- krajský súd žalobcu na nariadenom pojednávaní dňa 28.9.2020 poučil žalobcu, že jeho žaloba má vadu spočívajúcu v rozpore medzi označením žalovaného a označením preskúmaného rozhodnutia, avšak vzhľadom na to, že sa jedná o žalobu v sociálnych veciach, súd postupoval neformálne, aby žalobca nebol poškodený na svojich právach a podriadil súdnu prieskumu odvolacie rozhodnutie ním označeného žalovaného, t.j. Ministerstva spravodlivosti SR. Žalobca s neformálnym prístupom nesúhlasil a výslovne žiadal preskúmať prvostupňové rozhodnutie GR ZVJS. Na to súd vyzval žalobcu, že v tom prípade je potrebné vadu žaloby odstrániť a za predmet súdneho prieskumu označiť rozhodnutie, ktoré vydalo Ministerstvo spravodlivosti SR, s tým, že bol poučený, že pokiaľ neodstráni vytýkaný rozpor, krajský súd žalobu podľa § 59 ods. 3 SSP odmietne,

- žalobca na pojednávaní výslovne uviedol, že trvá na tom, aby správny súd preskúmal rozhodnutie orgánu prvého stupňa, t.j. GR ZVJS.

- krajský súd napadnutým uznesením sp. zn. 29Sa/42/2019 zo dňa 28.9.2020 postupom podľa § 59 ods. 3 SSP odmietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu GR ZVJS zo 7.2.2019.

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konštatuje, že o preskúmaní spisového materiálu správneho súdu bolo zistené, že v obdobnej veci ako tej (s rovnakým sťažovateľom), ktorá je predmetom tohto konania, už rozhodoval Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“), preto s poukazom na § 464 ods. 1 SSP, kasačný súd plne poukazuje na rozhodnutie v konaní vedenom pod 7Sžsk/48/2020 zo dňa 29.7.2020. V uvedenom konaní Najvyšší súd SR ako kasačný súd vyhodnotil kasačné sťažnosti sťažovateľa a jeho argumentáciu za nedôvodnú. Kasačný súd sa v preskúmanej veci v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom najvyššieho súdu konštatovaným v odôvodnení uznesenia zo dňa 29.7.2020, sp. zn. 7Sžsk/48/2020, a preto v príslušnom rozsahu z neho uvádza:

20. Najvyšší súd SR sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že neodstránenie vady žaloby žalobcom predstavuje taký nedostatok, pre ktorý nie je možné v konaní pokračovať. Konanie pred správnym súdom možno začať len na základe žaloby. Aj napriek povinnosti správneho súdu posudzovať správnu žalobu fyzickej osoby v sociálnych veciach neformálne, čo znamená, že nie je nevyhnutné, aby v týchto konaniach žalobca ako fyzická osoba naplnil všetky náležitosti správnej žaloby, v uvedenom prípade je nutné konštatovať, že podanie žalobcu je natoľko nezrozumiteľné, že z neho nie je zrejmé čoho sa týka, resp. čo ním žalobca sleduje. Za stavu, kedy žalobca označil ako žalovaného Ministerstvo spravodlivosti SR, ale ako rozhodnutie, ktorého nápravy sa domáha označil rozhodnutie GR ZVJS zo dňa 06. septembra 2018 č. GR ZVJS-d-12379/14-2018, je žaloba žalobcu nezrozumiteľná, keď predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie, ktoré nevydal žalovaný. Skutočnosť, že žalobca odmietol svoje podanie opraviť, a to napriek niekoľkým poučeniam krajskému súdu, preto predstavuje taký nedostatok, pre ktorý nie je možné v konaní pokračovať.

21. Kasačný súd tiež dáva do pozornosti, že konanie v správnom súdnictve je založené na dispozičnej zásade, v zmysle ktorej konanie súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je možné začať len na základe žaloby, a zároveň je na žalobcovi aby určil predmet prieskumu.

22. Žalobca síce namietal, že pri podaní žaloby voči rozhodnutiu GR ZVJS č. GR ZVJS-d-12379/14-2018 zo dňa 06. septembra 2018 vychádzal z poučenia tam uvedeného, že toto rozhodnutie je preskúmateľné súdom podľa § 6 ods. 1 a 2 písm. c) SSP, ako aj § 84 ods. 6 zák. č. 328/2002 Z. z., avšak v predmetnom rozhodnutí GR ZVJS bol žalobca riadne poučený o možnosti podať voči tomuto rozhodnutiu odvolanie, čo aj učinil. Prvostupňové rozhodnutie je preskúmateľné správnym súdom, ale len v spojení s druhostupňovým konečným rozhodnutím, o skutočnosti ktorej bol žalobca, ktorý má aj právnické vzdelanie, krajským súdom poučený, pričom zároveň bol poučený aj o možnosti právneho zastúpenia.

23. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého uznesenia, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku uznesenia. Skutočnosť, že žalobca podal žalobu voči prvostupňovému rozhodnutiu a za žalovaného označil druhostupňový správny orgán, predstavuje neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konania, spočívajúci v nezrozumiteľnosti podanej žaloby, keď o nevyhnutnosti zhody žalovaného subjektu a rozhodnutia vydaného žalovaným subjektom krajský súd žalobcu poučil. Za stavu, že žalobca aj napriek poučeniu v predmetnom uznesení trval na tom, že žalovaným je Ministerstvo spravodlivosti SR a predmetom prieskumu je rozhodnutie GR ZVJS, krajský súd nemal inú možnosť ako žalobu odmietnuť.

24. Kasačný súd ďalej k obsahu kasačnej sťažnosti (konštatovanie sťažovateľa o neodbornosti a klientelizme konajúcej sudkyne, ktorá vydala napadnuté uznesenie a klientelizme senátu Najvyššieho súdu SR a ďalšie nepatričné výrazy) poukazuje na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorý už vyslovil, že „V zásade smie byť sťažnosť odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk“ (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18.05.2004). Kasačný súd konštatuje, že je potrebné trvať na dodržiavaní princípu zachovávanía úcty k právam iných, ktorý má byť rešpektovaný všetkými účastníkmi konania a z ktorého vyplýva i požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ale i samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch. Kasačná sťažnosť sťažovateľa obsahuje hrubo urážlivé a dehonestujúce výroky na adresu konajúcej sudkyne a sudcov NS SR (NSS SR) a naznačujú ich zaujatosť pri rozhodovaní. Podanie sťažovateľa tak v týchto častiach vyššie uvedené kritériá nespĺňa, čo je potrebné osobitne vytknúť.

25. Kasačný súd zároveň uvádza, že „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 111/2017-17 z 8. marca 2017).

26. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd námietky žalobcu proti uzneseniu krajského súdu považoval za nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Z uvedeného dôvodu kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

27. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobca, ktorý v tomto konaní nemal úspech, nemá právo na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 1, § 167 ods. 1 SSP a contrario). Žalovanému ako úspešnému účastníkovi ich náhradu nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 SSP, § 168 SSP a contrario).

28. Toto uznesenie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.